

Letnia Szkoła Andragogów i Poradotwórców

W dniach 18–21.05.2015 roku w Zielonej Górze, w Uniwersytecie Zielonogórskim odbyła się XVI Letnia Szkoła Andragogów i Poradotwórców. Spotkanie zostało zorganizowane przez Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dolnośląską Szkołę Wyższą we Wrocławiu, Akademickie Towarzystwo Andragogiczne oraz Naukowe Towarzystwo Poradotwórcze. Patronował mu Zespół Pedagogiki Społecznej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk. Kierownikiem naukowym Szkoły jest prof. dr hab. Józef Kargul.

Letnia Szkoła Andragogów i Poradotwórców przeznaczona jest zarówno dla osób mających doświadczenie w pracy naukowej, jak i tych, którzy stawiają w niej swoje pierwsze kroki. Uczestnikami Szkoły są głównie asystenci, doktoranci, adiunkci i wykładowcy uczelni wyższych. Ich zadaniem jest przedstawienie referatu lub komunikatu z badań, ewentualnie przeprowadzenie warsztatów dla pozostałych osób. Za każdym razem Szkoła gości wybitnych profesorów – największe autorytety polskiej nauki. Dzielą się oni z młodymi naukowcami swoją wiedzą i bezcennym doświadczeniem, a także udzielają wskazówek uczestnikom.

Te cykliczne spotkania przyciągają stałych uczestników oraz nowe osoby, chcące pogłębiać swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje na polu naukowym. Andragodzy mają tutaj okazję do przedstawienia szerszemu gronu odbiorców swoich poczynąń naukowych – projektów badawczych, referatów, wyników badań, refleksji. Doświadczeni naukowcy oraz młodszy koledzy w życzliwy i konstruktywny sposób oceniają wystąpienia badaczy.

Prezentowane na XVI Letniej Szkole Andragogów i Poradotwórców tematy dotyczyły wszystkich etapów dorosłości – od fazy wczesnej do późnej. Wystąpienia skoncentrowane były na szeroko pojętej andragogice i poradotwórcztwie.

Na spotkaniu podjęto kwestię związku doświadczeń z okresu dzieciństwa i dorastania na dorosłe życie. W odniesieniu do pierwszej fazy dorosłości omawiano temat indywidualnych strategii w rozwijaniu własnych kompetencji społecznych przez studentów. Mówiono o uwarunkowaniach w uczeniu się osób dorosłych. Analizowano środowisko uczenia się z perspektywy pedagogiki miejsca. Poruszono temat mediacji oraz jej uczestników.

Zwrócono uwagę na samoocenę człowieka dorosłego, która jest komponentem koncepcji własnej osoby. Rozmawiano też o nowoczesnych formach kształcenia, takich jak e-learning, gdzie wskazywano na jego wady i zalety. Rozmawiano na temat etyki zawodowej nauczyciela i naukowca. Podkreślano, że badacze terenowi stykają się z różnymi problemami, wątpliwościami. Istnieje konieczność szczególnej dbałości o odpowiednie zachowanie w stosunku do badanego podmiotu.

Ciekawym tematem był ten dotyczący uczestnictwa osób dorosłych w chórach amatorskich. Poruszony wątek odnosił się do motywów podejmowania i kontynuacji aktywności śpiewaczej przez uczestników tych grup.

Pojawił się także temat starości, analizowany w paru kontekstach. Jeden odnosił się do zmiany pola znaczeń edukacji seniorów, drugi dotyczył poczucia sensu życia tej grupy wiekowej.

Dyskutowano o tym, co obecnie jest ważne w andragogice, a także co najistotniejsze jest w edukacji osób dorosłych. Podkreślono, iż andragogika jest młodą nauką, budującą swoją tożsamość. Postulowano wypracowanie nowoczesnych systemów kształcenia. Przedstawiciele andragogiki opowiadali także o kluczowych kwestiach związanych z poradnictwem.

Niejednokrotnie podkreślano, jak ważna jest krytyka w pracy nauczyciela i badacza, dlatego należy otworzyć się na płynące od innych ludzi informacje zwrotne. Zauważono ponadto, że tematy podejmowane przez pracowników nauki są niejednokrotnie związane z ich żywymi doświadczeniami.

Uczestnicy mieli okazję wziąć udział w warsztatach kształcących kompetencje nauczyciela. Zostali oni podzieleni na kilkusobowe zespoły, którym postawiono to samo zadanie. Każda grupa miała wcielić się w rolę rady redakcyjnej czasopisma naukowego. Postawionym zadaniem była krytyczna ocena danego artykułu. Członkowie redakcji analizowali wspólnie, między innymi, poziom merytoryczny tekstu, jego strukturę i zastosowany język wypowiedzi. Następnie podejmowali decyzję o przyjęciu lub odrzuceniu artykułu. Na zakończenie wszystkie zespoły dzieliły się wynikami swojej pracy na forum. Zastosowana metoda pozwoliła na zdobycie doświadczenia w kwestii tworzenia i oceny tekstów naukowych. Dzięki niej uczestnicy Szkoły mogli także ćwiczyć umiejętności wyrażania własnego zdania i dyskusowania.

Atrakcją dla uczestników Szkoły był wyjazd do Nowego Miasteczka, którego celem była wizyta u Krystyny Betiuk – artystki, animatorki, plastyczki. Prowadzi ona warsztaty artystyczne dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Podczas tej przyjemnej wizyty również andragodzy mieli okazję uczestniczyć w tego rodzaju zajęciach.

Uczestnicy Szkoły mogą starać się o publikację swoich tekstów w czasopiśmie „Dyskursy Młodych Andragogów”, które wydawane jest przez Uniwersytet Zielonogórski.

Letnia Szkoła Andragogów i Poradników to cztery dni zdobywania wiedzy i umiejętności. Jest to okazja do wspólnego uczenia się, owocująca zdobyciem większego doświadczenia na polu naukowym. Daje ona także możliwość konfrontowania się z krytyką własnych poczynąń, co jest bardzo istotne w pracy badacza. Zaletą tego przedsięwzięcia jest wspieranie dialogu międzygeneracyjnego. Młodzi naukowcy uczą się od swoich mistrzów, jak prawidłowo prowadzić pracę naukową i dydaktyczną. Zna ni naukowcy, autorytety dzielą się swoją wiedzą i doświadczeniem, a także udzielają wsparcia młodszemu pokoleniu.

Trzeba podkreślić, że spotkanie to stanowi również doskonałą okazję do spotkań towarzyskich w miłym gronie, jak również poznania nowych osób. Niewątpliwie Letnia Szkoła Andragogów i Poradników jest wydarzeniem bardzo wartościowym zarówno w kontekście naukowym, jak i społecznym.

Katarzyna Sygulska